

«Μη μας αφήσεις ορφανούς. Είσαι ο Πατέρας μας. Εσύ μας γέννησες»

/ [Γνώμες](#)

Μητροπολίτης Νικοπόλεως & Πρεβέζης Μελέτιος (†)

Σαράντα ημέρες μετά την Ανάστασή Του, ο Κύριος πήρε τους μαθητές Του και ανέβηκε σ' ένα όρος υψηλό. Και εκεί τους είπε: «Εγώ θα φύγω. Θα ανεβώ στον Πατέρα Μου».

Τότε γέμισαν οι καρδιές των μαθητών και της Παναγίας από λύπη. Και άρχισαν να Τον παρακαλούν: «Μη μας αφήσεις ορφανούς. Είσαι ο Πατέρας μας. Εσύ μας γέννησες».

Ο άνθρωπος γεννιέται μεν από τον πατέρα του και από την μητέρα του κατά σάρκα. Αλλά ο Θεός δεν θέλει να ζήσουμε μόνο σ' αυτό τον κόσμο για δέκα, είκοσι, πενήντα, εκατό χρόνια. Θέλει να ζήσουμε στην Βασιλεία Του για πάντα!

Γι' αυτή την ζωή, την πρόσκαιρη, μας δίνουν ύπαρξη ο πατέρας μας και η μητέρα μας. Για την ζωή στην Επουράνιο Βασιλεία, την ατελεύτητη, μας δίνει ζωή ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Και γι' αυτή την αιώνια ζωή, γεννιόμαστε την ημέρα, που μπαίνουμε μέσα στην κολυμβήθρα. Εκείνη την ημέρα, που βαφτιζόμαστε,

γινόμαστε τέκνα του Επουρανίου Πατέρα μας Ιησού Χριστού, στον Οποίο και προσευχόμαστε πλέον, κάθε ημέρα και Του λέμε την ωραία προσευχή: «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς αγιασθήτω το όνομά Σου...».

Έτσι, λοιπόν, η Υπεραγία Θεοτόκος και οι Άγιοι Απόστολοι παρακαλούσαν τον Κύριο και Του έλεγαν: «Μη μας αφήσεις ορφανούς».

Και ο Κύριος τους είπε:

-Δεν φεύγω για να σας αφήσω ορφανούς. Πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Γιατί θα έρθει ώρα που θα φύγετε. Έτσι είναι φτιαγμένος ο άνθρωπος. Πόσο θα ζήσει πάνω στην γη; Εκατό χρόνια; Εκατόν είκοσι; Μπορεί να είναι και μια ημέρα μόνο η ζωή του. Εσείς λοιπόν θα φύγετε. Εγώ πηγαίνω να ετοιμάσω τον τόπο, στον οποίο θα σας υποδεχτώ. Σας λέω ότι ο Πατέρας μου, που με γέννησε 'προ πάντων των αιώνων', και μαζί δημιουργήσαμε όλο τον κόσμο, σας αγαπάει. Έχει πολλά φτιάξει στον ουρανό. Μη φοβόσαστε. Εμπιστευτείτε στον Λόγο του Θεού. Εμπιστευτείτε σε Μένα. Κοπιάστε! Αγωνιστείτε! Όπωςδήποτε θα βρεθεί για σας, στην Βασιλεία των Ουρανών, τόπος. Εάν δεν υπάρχει, θα φτιάξω ειδικά για σας.

Και εκείνη την στιγμή, αφού τους είπε τα παρήγορα λόγια, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός άρχισε να ανεβαίνει προς τον ουρανό, γεμάτος από δόξα και φως. Και ήρθε ένα ολόλαμπρο σύννεφο, που συμβολίζει την Δόξα του Θεού. Δεν ήταν σύννεφο. Η Δόξα του Θεού ήταν. Και Τον σκέπασε και Τον πήρε. Πήρε το Σώμα Του το Άγιο, Αυτό που το θυσίασε για μας επάνω στον Σταυρό, Το πήρε στον ουρανό. Και εκάθησε στα δεξιά του Πατέρα Του, του Δημιουργού των πάντων, Θεού.

Και τότε, η Παναγία και οι Άγιοι Απόστολοι γέμισαν από χαρά.

Διότι σκέφτηκαν:

- Αξία έχει τον Χριστό να Τον βλέπουμε μόνο με τα σωματικά μας μάτια; Ή αξία έχει ο Χριστός να είναι πάντοτε μαζί μας, να μας προστατεύει, να μας ετοιμάζει την Βασιλεία Του, και να μας περιμένει, όταν θα τελειώσουμε αυτή την ταλαίπωρη ζωή, να μας παραλάβει στην Βασιλεία Του;

Θα είμαι πάντα μαζί σας

Είπε ο Κύριος αναλαμβανόμενος: «Μη φοβάστε, Εγώ θα είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες της ζωής σας μέχρι την συντέλεια των αιώνων». Κάθε στιγμή, κάθε ώρα, κάθε λεπτό της ζωής μας, ο Χριστός, ο πανταχού Παρών και Παντοδύναμος Θεός, αν Τον θέλουμε, είναι μαζί μας. Όταν Τον καλούμε και Τον παρακαλούμε, αμέσως μας λέει: «Να, εδώ είμαι!»

Είναι μαζί μας ο Χριστός!

Εμείς, πόσες φορές παρακαλούμε τον Θεό και αισθανόμαστε αμέσως την παρουσία Του;

Λέει κάποια παλιά ρωσική ιστορία:

Όταν ο Χριστός επρόκειτο να αναληφθεί και Του είπαν οι μαθητές Του: «Κύριε μη μας αφήνεις ορφανούς», ο Χριστός τους απάντησε, για να τους πειράξει:

– Εγώ, τώρα που θα φύγω, θα σας αφήσω ένα βουνό χρυσάφι. Να κόβετε λίγο-λίγο, να έχετε, να αγοράζετε, να πουλάτε, να αποκτάτε ό,τι θέλετε.

Και τότε, ο άγιος απόστολος Πέτρος, θεόσοφος, μυαλωμένος άνθρωπος, με νου αληθινό και όχι ψεύτικο. Του είπε:

– Κύριε, τί να το κάνουμε το βουνό το χρυσάφι; Και να μας το δώσεις, θα έρθουν μερικοί με όπλα και με όλα τα σατανικά μέσα της καταστροφής και θα μας το πάρουν. Και θα μας σφάξουν. Αλλά και να μην το κάνουν αυτό, τί να το κάνουμε το χρυσάφι; Εάν ελπίζαμε, και εάν περιμέναμε να απολαύσουμε την επίγεια ζωή, όταν ήρθες και μας είπες «Δεύτε πίσω μου», ελάτε μαζί Μου, εμείς είχαμε ορισμένα πράγματα, λίγα μεν, αλλά αρκετά και καλά για να ζούσαμε άνετα. Όμως τα αφήσαμε. Γιατί δεν θέλαμε να απολαύσουμε τον κόσμο τούτο, τον ψεύτικο. Με τον φωτισμό του Λόγου Σου, καταλάβαμε ότι ο κόσμος αυτός περνάει, και θα περάσει. Και ήρθαμε μαζί Σου, για να βρούμε ανάπαυση κοντά Σου, και την απόλαυση της αιωνίου Σου Βασιλείας.

Τότε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός τους είπε:

– Αφού δεν θέλετε το βουνό με το χρυσάφι, σας δίνω ένα – χίλιες φορές – πολυτιμότερο θησαυρό. Θα τον έχετε, όποτε τον θέλετε, μαζί σας. Σας δίνω το Σώμα Μου και το Αίμα Μου, για να μεταφέρεστε από την επίγεια ζωή στην επουράνια. Κάθε φορά που κοινωνείτε από το Σώμα Μου και το Αίμα Μου, κοινωνείτε, όχι επίγεια πράγματα, αλλά την Αιώνια Ζωή και Βασιλεία Μου. Όποιος τρώγει την σάρκα Μου και πίνει το Αίμα Μου, θα έχει ζωή αιώνια. Και Εγώ θα τον αναστήσω την τελευταία ημέρα, όταν θα έλθω πάλι. Και θα τον παραλάβω στων

Βασιλεία Μου.

Μακάριοι, όσοι εξομολογούνται καθαρά και κοινωνούν, με αγάπη, με πίστη και με φόβο Θεού, το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Μη χάνουμε καιρό!

Ο Κύριος, όταν έφυγε, είπε στους μαθητές Του:

– Πορευθέντες στον κόσμο άπαντα κηρύξατε το Εύαγγέλιον. Όποιος πιστεύει, να τον βαπτίζετε στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Και να τον διδάσκετε να τηρεί τον νόμο Μου. Να αγαπά τον λόγο Μου. Να είναι γεμάτος από καλωσύνη, από συγχώρηση, από αγάπη, από υπομονή. Να είναι γεμάτος από τις αρετές.

Μας έδωσε αυτή την παρακαταθήκη, αυτή την συμβουλή. Μας έκανε αυτή την παράκληση, γιατί έτσι γινόμαστε μιμητές Του και έχουμε την ελπίδα να πάμε στην Βασιλεία Του.

Ας θυμηθούμε:

- Ποιός είναι ο πιο ένδοξος στην Βασιλεία του Θεού;
- Η Παναγία.
- Γιατί η Παναγία;
- Όχι μόνο επειδή γέννησε τον Χριστό, αλλά επειδή σε όλη Της την ζωή δεν αμάρτησε ποτέ, ούτε με λόγο, ούτε με έργο, ούτε με σκέψη. Πρόσχεσε τόσο πολύ, ώστε δεν έκανε ποτέ Της καμιά, ούτε την πιο μικρή αμαρτία.
- Ποιός είναι πιο ένδοξος μετά από την Παναγία;
- Ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, γιατί και αυτός ήταν τέλειος αγωνιστής.

Τί μας διδάσκουν όμως αυτά;

Ότι, όσο πιο πολύ αγωνίζεται κατά της αμαρτίας ένας άνθρωπος, τόσο πιο πολύ θα δοξαστεί στην Βασιλεία του Θεού. Όσο πιο πολλές αρετές έχει, τόσο πιο πολύ θα τιμηθεί. Όσο πιο πολλά καλά έργα κάνει, τόσο πιο πολύ θα τον χειροκροτήσουν οι Άγιοι και οι Άγγελοι.

Λέει μία διδακτική ιστορία:

Την ημέρα που σταυρώθηκε ο Χριστός, ένας σατανάς, ένα δαιμόνιο, είδε τι γίνεται

και τρώμαξε. Και έτρεξε στον Βεελζεβούλ, τον αρχιδιάβολο, και του είπε:

- Χαθήκαμε! Σκοτίστηκε ο Ήλιος. Άνοιξαν τα μνήματα και βγαίνουν νεκροί. Τίποτε δεν μπορεί να αντισταθεί στην δύναμη Αυτού του Ιησού Χριστού, τον Οποίο κάναμε εμείς το λάθος να σταυρώσουμε, νομίζοντας ότι θα Τον εξοντώσουμε.

Και τότε ο σατανάς γέλασε και είπε:

- Ωχ καημένε, τελείως ανόητος είσαι. Και χίλιες φορές να σταυρωθεί ο Χριστός, και χίλιες φορές να κατεβεί στον τάφο, χίλιες φορές να ανοίξει την πόρτα του Παραδείσου, και να κάθεται εκεί να την κρατάει ανοιχτή, εμείς θα έχουμε με το μέρος μας πολλούς. Θα το δεις. Οι άνθρωποι είναι τόσο βλάκες, ώστε και να τους κρατάει την πόρτα ανοιχτή, εκείνοι δεν θα θέλουν να μπουν στην Βασιλεία Του. Θα ακούνε τις δικές μας συμβουλές και τα δικά μας λόγια. Και θα έρχονται σε μας.

Δυστυχώς δεν είναι λάθος τα λόγια αυτά του διαβόλου.

- Πόσο συχνά δεν περιφρονούμε το σωτήριο κάλεσμα του Χριστού και σερνόμαστε σαν άβουλα ρομποτάκια στα ολέθρια καλέσματα του διαβόλου!
- Πόσες φορές δεν αφήνουμε την αγκαλιά του Χριστού, για να ικανοποιήσουμε τα αμαρτωλά θελήματα των καρδιών μας!
- Και πόσες φορές, ενώ το νιώσαμε ότι «τα οψώνια της αμαρτίας είναι θάνατος», δεν ξαναγυρίζουμε στην σκλαβιά των παθών μας, όπως τα σκυλιά ξαναγυρίζουν και γλείφουν τον εμετό τους!

Ταλαίπωρε άνθρωπε! Πόσο πετάς την τύχη σου, την Βασιλεία του Θεού, την αιώνιο ζωή. Και όχι μόνο δεν κερδίζεις μια πεντάρα, αλλά ταυτόχρονα καταστρέφεις εντελώς!

Ας ευχηθούμε το φως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να ανάψει στις ψυχές μας. Και να μας φωτίσει όλους να αγωνιζόμαστε για την τήρηση του θελήματός Του, με πίστη, με αγάπη και με συνέπεια. Αμήν.

(+Μητροπ. Νικοπόλεως Μελετίου, Δεύτε λάβετε φως, έκδ. Ι. Μ. Προφήτου Ηλίου-Πρέβεζα 2015, σσ.90-96)